

פרק נח

ויהי נח בן חמיש מאות שנה (ה, לב)

פרש רשי במקום: "א"ר יודן מה טעם כל הדורות הולידו לך' שנה זהה לחמש מאות? אמר הקב"ה אם רשיים הם יאבדו במים ורע לצדיק זה ואם צדיקים הם אטריה עליהם לעשות טובות הרבה כבש את מעיניו ולא הוליד עד חמיש מאות כדי שלא יהיה יפה הadol שבבנוי ראוי לעונשין דכתיב "כי הנער בן מאה שנה מוות" ראוי לעונש לעתיד וכן לפניו מעת תורה".

וציריך ביאור, הרי אם ירבו צאצאיו יהיו הרבה אנשים שיוכלו לעזור לנו לבנות התיבה? ומשמע בדבריו רשי שרק נח יוכל לבנות התיבה ויש להבין מדוע?

הגר"א מסביר זאת ע"פ הගمرا בכתבונות (פרק י"ב) שמסופר שם שהחיה זרע פשתן ועשה מהם רשותות הצד צבאים ע"י הרשותות והבשר נתן לעניים ואת העור עשה קלף וכותב עליו את החומש ואת המשנה והלך למד ילדי ישראל שלא תשכח תורה מישראל. והגר"א מקשה מדוע טרח כ"כ וכי לא יכול לקנות חומשים אצל סופר ומהו טרכו לזרועו לקצור לטוות וכו'? ומתרץ זאת שבשביל מטרה כ"כ קדושה שהיא למד תורה (בשביל שלא תשכח תורה מישראל) צריך שמהתחילה הכל יעשה לשם שמים ולכן הוא זרע לשם מצוה וקצר לשם מצוה וכו'.

וכן לגבינו, בשביל להקים עולם חדש צריך שההצלחה תעשה ע"י צדיק גדול ולכן נח היה צריך להתאמץ לעשות לבדו את כל התיבה ללא עזרת בניו, שאף שהוא צדיקים לא היו בדרגתנו.

מקור: הגאון מווילנא